

Súd: Najvyšší súd SR
Spisová značka: 3Asan/3/2019
Identifikačné číslo spisu: 3017200207
Dátum vydania rozhodnutia: 27.02.2019
Meno a priezvisko: JUDr. Ivan Rumana
Funkcia: sudca
ECLI: ECLI:SK:NSSR:2019:3017200207.1

ROZSUDOK

Najvyšší súd Slovenskej republiky v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Ivana Rumanu a zo sudcov Mgr. Viliama Pohančenika a JUDr. Anny Peťovskej, PhD. (sudca spravodajca), v právnej veci žalobcu (sťažovateľa): Ivan Hrebíček, IČO: 40 520 421, miesto podnikania: Dežerice 316, Bánovce nad Bebravou, zastúpený: JUDr. Marián Ševčík, CSc., advokát, Nezábudková 22, Bratislava, proti žalovanému: Finančné riaditeľstvo Slovenskej republiky, Lazovná 63, Banská Bystrica, v konaní o preskúmanie zákonnosti rozhodnutia žalovaného č. 880945/2017/MH zo dňa 05.06.2017, konajúc o kasačnej sťažnosti sťažovateľa proti rozsudku Krajského súdu v Trenčíne č. k. 13S/48/2017-40 zo dňa 27.06.2018, takto

rozhodol:

Najvyšší súd Slovenskej republiky kasačnú sťažnosť sťažovateľa proti rozsudku Krajského súdu v Trenčíne č. k. 13S/48/2017-40 zo dňa 27.06.2018 z a m i e t a.

Účastníkom konania nárok na náhradu trov kasačného konania n e p r i z n á v a.

Odôvodnenie

I.

1. Napadnutým rozsudkom Krajský súd v Trenčíne (ďalej aj len ako "krajský súd") podľa § 190 Správneho súdneho poriadku (ďalej len „SSP“) zamietol žalobu, ktorou sa žalobca domáhal preskúmania a zrušenia rozhodnutia žalovaného č. 880945/2017/MH zo dňa 05.06.2017 a prvostupňového administratívneho rozhodnutia Colného úradu Trenčín č. 259648/2017 zo dňa 19.03.2017 (ďalej aj len „prvostupňový orgán“). Týmto rozhodnutím bola žalobcovi podľa § 16b ods. 2 písm. b/ zákona č. 289/2008 Z. z. o používaní elektronickej registračnej pokladnice a o zmene a doplnení zákona Slovenskej národnej rady č. 511/1992 Zb. o správe daní a poplatkov a o zmenách v sústave územných finančných orgánov v znení neskorších predpisov v znení účinnom ku dňu spáchania správneho deliktu (ďalej aj len „zákon č. 289/2008 Z. z.“) v spojení s § 17 zákona, uložená pokuta vo výške 200,- eur za správny delikt podľa § 16a písm. m/ zákona č. 289/2008 Z. z., ktorého sa žalobca dopustil tým, že pri výkone svojej obchodnej činnosti v prevádzke na adrese Bufet Drevenica, A. Hlinku, 957 01 Bánovce nad Bebravou, vydal z elektronickej registračnej pokladnice pokladničný doklad č. 0001 zo dňa 19.03.2017, na ktorom

tovar 1x cigarety Marlboro v úhrnnej hodnote 3,80 Eur, nebol označený podľa ust. § 8 ods. 3 zákona č. 289/2008 Z. z., a to tak, aby bolo možné predávať tovar alebo poskytovanú službu jednoznačne určiť alebo pomenovať a odlíšiť od iného tovaru alebo inej služby, pričom sa môže uvádzať aj skrátený názov tovaru alebo služby. Uvedený tovar bol na pokladničnom doklade označený názvom „Pivo“.

2. Správnu žalobou včas podanou sa žalobca domáhal zrušenia napadnutého rozhodnutia a vrátenia veci na ďalšie konanie. Namietol nedodržanie formálnych náležitostí písomného vyhotovenia rozhodnutia žalovaného, ktoré neobsahuje riadne poučenie účastníka konania o možnosti preskúmania rozhodnutia súdom. Ďalšie žalobné body v žalobe neuviedol, len odkázal na odvolacie dôvody svojho oprávneného prostriedku podaného proti prvostupňovému rozhodnutiu správcu dane, na ktorých zotrúva. Mal pritom za to, že žalovaný sa so skutočnosťami namietanými žalobcom (bez konkretizácie ktoré) riadne nevysporiadal.

3. Krajský súd v odôvodnení svojho rozhodnutia uviedol, že preskúmané rozhodnutia orgánov verejnej správy, vrátane ich postupu, ktorý predchádzal ich vydaniu, sú v súlade so zákonom, majú oporu vo vykonanom dokazovaní a v riadnom právnom posúdení náležite zisteného skutkového stavu.

4. Za nedôvodnú považoval krajský súd žalobnú námietku týkajúcu sa absencie riadneho poučenia účastníka administratívneho konania v napadnutom rozhodnutí žalovaného. Orgány verejnej správy správne v predmetnom administratívnom konaní postupovali v zmysle zákona č. 563/2009 Z. z., nakoľko im táto povinnosť vyplývala z ustanovenia § 17 ods. 3 zákona č. 289/2008 Z. z. Dôvodil ďalej krajský súd, že pri tomto ich postupe nie je možná ani parciálna aplikácia akéhokoľvek ustanovenia Správneho poriadku, nakoľko to ust. § 163 zákona č. 563/2009 Z. z. výslovne vylučuje. Argumenty žalobcu o potrebe aplikovať pri poučovaní účastníka administratívneho konania nielen zákon č. 563/2009 Z. z., ale právny poriadok Slovenskej republiky ako celok, nie sú správnym uchopením z právnej teórie vychádzajúcich princípov o vzájomnom pomere *lex specialis* k *lex generalis* a naopak. Preto o procesnom postupe správcu dane a žalovaného krajský súd vyslovil, že bol v súlade so zákonom č. 289/2008 Z. z. a zákonom č. 563/2009 Z. z.

5. Ak žalobca v správnej žalobe nepriamo cez odvolacie dôvody namietal, že pri ukladaní pokuty neboli dodržané zásady ukladania trestov podľa Trestného zákona, ktoré bolo potrebné použiť aj pri ukladaní administratívnej sankcie (§ 195 písm. d/ SSP), ani s uvedenou námietkou žalobcu sa správny súd nestotožnil. Základnou zásadou ukladania sankcií je požiadavka, aby sankcia, vychádzajúca z konkrétneho sankčného rozpätia, mala oporu v texte hmotnoprávneho predpisu účinného v čase, kedy došlo k spáchaniu skutku. Táto základná zásada v predmetnej veci dodržaná bola. Pokiaľ ide o iné zásady, ako napr. zásada individualizácie sankcie, povinnosť prihliadnuť na zavinenie, pohľadku, na prirážajúce okolnosti či poľahčujúce okolnosti, krajský súd nezistil porušenie niektorej zo zásad ukladania trestov použiteľných na prejednávany správny delikt. Žalovaný, ako aj prvostupňový správny orgán vychádzali pri ukladaní pokuty žalobcovi dôsledne z ustanovení zákona č. 289/2008 Z. z., najmä vychádzali zo zákonného rozpätia za správny delikt, aké bolo možné použiť v čase spáchania správneho deliktu s dolnou hranicou na úrovni 200,- Eur a s hornou hranicou na úrovni 6.600,- Eur, ako to vyplýva z ust. § 16b ods. 2 písm. b/ zákona č. 289/2008 Z. z. v znení účinnom v čase spáchania správneho deliktu. Nemohol preto krajský súd prisvedčiť názoru žalobcu, že správca dane mu mohol uložiť miernejšiu sankciu, keďže by išlo o ukladanie sankcie pod zákonom stanovenú sadzbu, inak povedané, v rozpore so zákonom. Uloženie pokuty správne orgány zdôvodnili primerane skutočnosťou, že bola ukladaná na dolnej hranici sankčného rozpätia, t.j. v najpriaznivejšej možnej výške, aká pre žalobcu prichádzala do úvahy podľa vtedy účinného právneho predpisu.

II.

6. Proti rozsudku krajského súdu podal žalobca v zákonom stanovenej lehote kasačnú sťažnosť, v ktorej namietal, že Krajský súd v Trenčíne porušil v konaní a pri rozhodovaní zákon tým, že nesprávnym procesným postupom znemožnil účastníkovi konania, aby uskutočnil jemu patriace procesné práva v

takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces.

7. Žalobca má za to, že krajský súd nesprávne právne posúdil zákonnosť, resp. nezákonnosť rozhodnutia žalovaného, keď žalovaný podľa názoru žalobcu v napadnutom rozhodnutí správne nepoučil žalobcu ako účastníka konania v tej súvislosti, že žalobca má právo domáhať sa preskúmania zákonnosti napadnutého rozhodnutia na príslušnom súde Slovenskej republiky, a to odvolaním sa na ustanovenia zákona č. 289/2008 Z. z. a na ustanovenia zákona č. 563/2009 Z. z., ktoré neukladajú colnému úradu a žalovanému poučovať o tejto možnosti. Žalobca v kasačnej sťažnosti trvá na tom, že rozhodnutie žalovaného je nezákonné.

8. Ďalej žalobca namietal, že zo strany Krajského súdu v Trenčíne nebola predmetná žaloba vyhodnotená správne a že krajský súd sa dostatočne nevysporiadal so všetkými tvrdeniami žalobcu, pričom posudzoval vec jednostranne v prospech žalovaného a rozhodol len na základe tvrdení príslušného colného úradu uvedených v administratívnom spise.

9. Vzhľadom na uvádzané kasačné dôvody žalobca navrhol, aby Najvyšší súd Slovenskej republiky rozhodol tak, že rozsudok Krajského súdu v Trenčíne zo dňa 27.06.2018 č. k. 13S/48/2017-40 zruší a vec vráti krajskému súdu na ďalšie konanie a zároveň žalobcovi prizná trovy konania v rozsahu 100%.

III.

10. Žalovaný vo svojom vyjadrení ku kasačnej sťažnosti uviedol, že súd sa vo svojom rozsudku vysporiadal so všetkými podstatnými námietkami uvádzanými v žalobe, svoje rozhodnutie riadne zdôvodnil a rozsudok, ako aj postup súdu spĺňa všetky náležitosti, ktoré sú vyžadované Správnym súdnym poriadkom.

11. Uviedol ďalej, že skutkové a právne okolnosti daného prípadu uvádzané žalobcom v kasačnej sťažnosti v zásade predstavujú opakované tvrdenia, ku ktorým sa žalovaný už podrobne vyjadroval jednak v napadnutom druhostupňovom administratívnom rozhodnutí žalobcu zo dňa 05.06.2017, ako aj vo vyjadrení k žalobe zo dňa 01.08.2017.

12. K bodu 2 kasačnej sťažnosti žalovaný poukázal na ustanovenie § 440 ods. 2 SSP, podľa ktorého, ak ide o dôvod kasačnej sťažnosti uvedený v odseku 1 písm. g), tento sa vymedzí tak, že sťažovateľ uvedie právne posúdenie veci a toto nemožno vymedziť len tak, že sťažovateľ poukáže na svoje podania pred krajským súdom. Podľa názoru žalovaného bod. 2, kde sa žalobca odvoláva na nesprávne právne posúdenie rozhodnutia žalovaného, nie je vymedzený tak, ako to požaduje § 440 ods. 2 SSP.

13. Záverom žalovaný navrhol, aby Najvyšší súd Slovenskej republiky kasačnú sťažnosť sťažovateľa zo dňa 08.08.2018 proti rozsudku Krajského súdu v Trenčíne č. k. 13S/48/2017-40 zo dňa 27.06.2018 zamietol a sťažovateľovi náhradu trov kasačného konania nepriznal.

IV.

14. Najvyšší súd Slovenskej republiky konajúci ako kasačný súd (§ 11 písm. g/ SSP) sa najprv zaoberal formálnymi náležitosťami kasačnej sťažnosti a dospel k záveru, že kasačná sťažnosť je podaná včas (§ 443 ods. 1 SSP), osobou oprávnenou na jej podanie (§ 442 ods. 1 SSP) a sťažovateľ je riadne zastúpený (§ 449 ods. 1 SSP). Následne preskúmal napadnutý rozsudok, ako aj konanie, ktoré mu predchádzalo v medziach dôvodov podanej kasačnej sťažnosti v zmysle § 440 SSP v spojení s § 453 ods. 1 SSP, kasačnú sťažnosť prejednal bez nariadenia pojednávania (§ 455 SSP), keď deň vyhlásenia rozhodnutia bol zverejnený minimálne 5 dní vopred na úradnej tabuli a na internetovej stránke Najvyššieho súdu Slovenskej republiky www.nsud.sk (§ 137 ods. 2 a 3 SSP) a jednomyseľne dospel k záveru, že kasačná sťažnosť žalobcu (sťažovateľa) nie je dôvodná, a preto jej nie je možné vyhovieť.

15. Najvyšší súd Slovenskej republiky ako súd kasačný vychádzal zo skutkového stavu, ktorý podrobne

v odôvodnení rozsudku popísal krajský súd, preto pre účastníkov konania známe fakty a skutočnosti nebude nadbytočne opakovať a len v stručnosti z neho vyberá nasledovné:

16. Z obsahu pripojeného súdneho a administratívneho spisu kasačný súd zistil, že pracovníci Colného úradu Trenčín, Stanica colného úradu Trenčín - centrála (ďalej aj „správca dane“) vykonali dňa 19.03.2017 v zmysle § 37 až 39 zákona č. 569/2009 Z. z. miestne zisťovanie v prevádzke žalobcu Bufet Drevenica, A. Hlinka, 957 01 Bánovce nad Bebravou. Hlavným predmetom kontroly bolo dodržiavanie jednotlivých ustanovení zákona č. 289/2008 Z. z. Miestne zisťovanie začalo vykonaním kontrolného nákupu za účelom preverenia používania elektronickej registračnej pokladnice na evidenciu tržieb a náležitostí pokladničného dokladu podľa § 8 zákona č. 289/2008 Z. z.

17. Zamestnanci správcu dane si zakúpili tovar - 1x cigarety Marlboro v úhrnnej hodnote 3,80,-Eur. Zamestnanec žalobcu prijal hotovosť za kúpený tovar, zaevidoval tržbu v elektronickej registračnej pokladnici, vrátil výdavok a vydal pokladničný doklad č. 0001 zo dňa 19.03.2017.

18. Zamestnanci správcu dane o.i. skontrolovali náležitosti pokladničného dokladu č. 0001 vyhotoveného elektronicou registračnou pokladnicou typu EURO-100T model F, výrobné číslo ASCL00093Y, DKP 3001033267763001 umiestnenou v prevádzke žalobcu, pričom bolo zistené, že údaje na vydanom pokladničnom doklade nie sú v súlade s ust. § 8 ods. 3 zákona č. 289/2008 Z. z., pretože na uvedenom pokladničnom doklade je tovar „1x cigarety Marlboro“ označený pomenovaním ako „Pivo“, pričom uvedený tovar bol doblokován do predošlého nákupu. Preto je na doklade z elektronickej registračnej pokladnice uvedený ďalší tovar, a to „Borovica“ v hodnote 1,20 Eur a „Pivo“ v hodnote 1,10 Eur, na základe čoho nie je možné zakúpený tovar jednoznačne určiť alebo odlišiť od iného tovaru.

19. O priebehu a výsledkoch miestneho zisťovania bola spísaná Zápisnica o miestnom zisťovaní zn. 259649/2017 zo dňa 19.03.2017, ktorú zástupca žalobcu podpísal. Zamestnanci správcu dane uskutočnili so zamestnancami žalobcu v prevádzke žalobcu ústne pojednávanie, kde zamestnanec protiprávny stav zdôvodnil: „Omylom som nablokoval tovar pod iným kódom“.

20. Na základe skutočností zistených a preukázaných pri miestnom zisťovaní správca dane uložil žalobcovi rozhodnutím č. 259648/2017 zo dňa 19.03.2017 podľa § 16b ods. 2 písm. b) zákona č. 289/2008 Z. z. pokutu vo výške 200,- Eur za spáchanie deliktu podľa § 16a písm. m) zákona č. 289/2008 Z. z. porušením ust. § 8 ods. 3 zákona č. 289/2008 Z. z. na skutkovom základe opísanom vo výroku prvostupňového rozhodnutia.

21. Proti rozhodnutiu o uložení pokuty na mieste č. 259648/2017 vydanému dňa 19.03.2017 správcom dane podal žalobca odvolanie, ktorým žiadal zrušenie rozhodnutia správcu dane a vrátenie mu veci na ďalšie konanie.

22. Žalobou napadnutým rozhodnutím zo dňa 05.06.2017 žalovaný prvostupňové rozhodnutie správcu dane ako vecne správne a zákonné potvrdil.

23. Podľa § 3 ods. 1 zákona č. 289/2008 Z.z. podnikateľ je povinný evidovať tržbu v elektronickej registračnej pokladnici alebo vo virtuálnej registračnej pokladnici bez zbytočného odkladu po jej prijatí; túto povinnosť nemá podnikateľ, ktorý je v likvidácii alebo na ktorého bol vyhlásený konkurz, okrem podnikateľa, ktorý pokračuje v prevádzkovaní podniku po vyhlásení konkurzu.

24. Podľa § 16a písm. m) zákona č. 289/2008 Z.z. správneho deliktu sa dopustí ten, kto neoznačí tovar alebo službu podľa § 8 ods. 3.

25. Podľa § 16b ods. 2 písm. b) zákona č. 289/2008 Z. z. daňový úrad alebo colný úrad uloží pokutu pri každom ďalšom zistení porušenia podľa § 16a písm. g/ až i/, k/až n/, p/ až r/ a u/ až x/ od 200 Eur do 6600 Eur pokutu za správny delikt podľa § 16a písm. h/ daňový úrad alebo colný úrad neuloží, ak

daňovým úradom alebo colným úradom zistená celková suma vlozenej hotovosti v elektronickej registračnej pokladnici alebo vo virtuálnej registračnej pokladnici okrem prijatej tržby podľa § 3 ods. 3 nepresiahne sumu 20 Eur.

26. Podľa § 16b ods. 3 zákona č. 289/2008 Z. z. pokuty podľa odsekov 1 a 2 sa ukladajú na mieste rozhodnutím. Pokutu rozhodnutím na mieste uloží ten colný úrad alebo daňový úrad, ktorý správny delikt zistil. Ak daňový úrad alebo colný úrad neuloží pokutu rozhodnutím na mieste, postupuje podľa osobitného predpisu.

27. Podľa § 16 ods. 12 zákona č. 289/2008 Z. z. pri ukladaní pokuty podľa odsekov 1 a 2 sa prihliada na závažnosť, trvanie a následky protiprávneho stavu.

28. Podľa § 17 ods. 3 zákona č. 289/2008 Z. z. v konaní o sankciách a pri vymáhaní pokút sa postupuje podľa osobitného predpisu, 19) zákon č. 563/2009 Z.z. v znení zákona č. 331/2011 Z.z. ak § 16b neustanovuje inak.

29. V kasačnej sťažnosti žalobca (obdobne ako u žaloby) namietal, že žalovaný ho správne nepoučil ohľadne práva preskúmania zákonnosti administratívnych rozhodnutí na správnom súde. Správne vyhodnotil rovnakú žalobnú námietku krajský súd ako nedôvodnú. Niet pochyb, že na predmetné konanie sa nevzťahuje Správny poriadok, na ktorý sa dovoľával žalobca. Z dikcie ust. § 17 ods. 3 zákona č. 289/2008 Z. z. jednoznačne vyplýva, že v tomto administratívnom konaní sa postupuje podľa zákona č. 563/2009 Z. z., ktorý neustanovuje povinnosť poučovať účastníkov konania o možnosti preskúmania administratívnych rozhodnutí správnym súdom. Rovnako i náležitosti administratívneho rozhodnutia v danom prípade sú upravené v zákone č. 563/2009 Z. z., konkrétne v § 63. Náležitosti poučenia, na ktoré poukazoval žalobca, vyplývajú zo Správneho poriadku, ktorého aplikácia na prejednávany prípad je vylúčená čo i len subsidiárne.

30. Kasačná sťažnosť je inštitútom mimoriadneho opravného prostriedku. Z tohto dôvodu je jej podanie ponímané na konkrétnom tvrdení sťažovateľa o pochybení krajského súdu v konaní. Právny dôvod kasačnej sťažnosti musí byť presne vymedzený. Súd nemôže z vlastnej iniciatívy za sťažovateľa nahradiť sťažnostné (rovnako žalobné) dôvody, ani sám nevyhľadáva ďalšie možné vady napadnutého rozhodnutia. Nie je možné ponechať na kasačný súd, aby si domyslel, aké námietky a výhrady má sťažovateľ proti napadnutému rozhodnutiu krajského súdu, aby si z predchádzajúcich vyjadrení vybral skutočnosti, ktoré sťažovateľ vytýka konaniu pred krajským súdom.

31. „Kasačný súd na väčšinu väd konania a rozhodnutia krajského súdu, ktoré sú obsiahnuté v jednotlivých dôvodoch kasačnej sťažnosti, neprihliada ex offo, ale sťažovateľ ich musí v kasačnej sťažnosti uviesť a právne odôvodniť. Z úradnej povinnosti kasačný súd prihliada len na také vady, ktoré predstavujú nedostatok niektorej z podmienok konania (vady zmätočnosti podľa § 440 ods. 1 písm. a/ až d/) a na také vady, ktoré majú za následok závažné porušenie ústavných práv sťažovateľa (§ 440 ods. 1 písm. e/).“ (Baricová, J., Fečík, M., Števíček, M. Filová, A. a kol.: Správny súdny poriadok. Komentár. Bratislava, C.H.Beck, 2018, s. 1619).

32. Premietnuté na daný posudzovaný prípad, okrem námietky týkajúcej sa nepoučenia žalobcu o možnosti súdneho prieskumu správnym súdom, sťažovateľ žiadne konkrétne vady konania pred krajským súdom a napadnutého rozsudku krajského súdu neuviedol. Preto sa kasačný súd nemohol zaoberať jeho všeobecnými námietkami, že v konaní pred krajským súdom došlo k porušeniu jeho práva na spravodlivý proces, keďže neuviedol, v čom konkrétne krajský súd jeho právo na spravodlivý proces porušil. Ani v rámci legitímneho práva kasačného súdu skúmať prípadné iné vady v konaní pred krajským údom, na ktoré by mal prihliadať ex offo, existenciu žiadnych takýchto väd kasačný súd nezistil.

33. S poukazom na závery uvedené vyššie považoval Najvyšší súd Slovenskej republiky námietky žalobcu vznesené v kasačnej sťažnosti za nedôvodné, a preto kasačnú sťažnosť ako nedôvodnú podľa §

461 SSP zamietol.

34. O trovách kasačného konania rozhodol podľa § 467 ods. 1 SSP v spojení s ustanoveniami § 167 ods. 1 a § 175 ods. 1 SSP a contrario tak, že sťažovateľovi nepriznal náhradu trov kasačného konania z dôvodu neúspechu v kasačnom konaní a žalovanému nárok na náhradu trov konania zo zákona nevyplýva.

35. Toto rozhodnutie prijal Najvyšší súd SR v senáte pomerom hlasov 3:0.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku opravný prostriedok nie je prípustný.